

W odniesieniu do kwoty grzywny skarżąca twierdzi, że jest ona nieproporcjonalna w stosunku do słusznego celu, do którego zmierza, to jest do zapewnienia, niezakłóconej konkurencji na wspólnym rynku. Zdaniem skarżącej kwota grzywny zmniejszy liczbę konkurentów i wzmocni pozycję rynkową największej spółki Akzo Nobel, co sprzeciwia się celowi wyrażonemu w art. 3 WE.

Wreszcie, skarżąca twierdzi, że Komisja popełniła błąd nie uwzględniając swych własnych wytycznych⁽²⁾ przy ocenie zdolności skarżącej do zapłaty grzywny. Skarżąca podnosi w szczególności, że decyzja o odrzuceniu jej argumentów dotyczących tego, iż nie jest ona w stanie zapłacić grzywny jest wadliwa z uwagi na to, że jest niewystarczająco uzasadniona i oczywiście bezzasadna, ponieważ Komisja nie uwzględniła przedstawionych jej obiektywnych dowodów wykazujących, iż nałożenie grzywny zagroziłoby nieodwracalnie rentowności skarżącej oraz doprowadziłoby do pozbawienia jej aktywów wszelkiej wartości.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1/2003 z dnia 16 grudnia 2002 r. w sprawie wprowadzenia w życie reguł konkurencji ustanowionych w art. 81 i 82 Traktatu (Tekst mający znaczenie dla EOG) (Dz.U. L 1, s. 1)

⁽²⁾ Wytyczne w sprawie metody ustalania grzywien nakładanych na mocy art. 23 ust. 2 lit. a) rozporządzenia 1/2003 (Dz.U. C 210, s. 2)

Skarga wniesiona w dniu 2 października 2009 r. — NEC Display Solutions Europe przeciwko OHIM — Nokia (NaViKey)

(Sprawa T-393/09)

(2009/C 297/38)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: NEC Display Solutions Europe GmbH (Monachium, Niemcy) (przedstawiciel: adwokat P. Munzinger)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą była również: Nokia Corp. (Helsinki, Finlandia)

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji Drugiej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 16 czerwca 2009 r. w sprawie R 1143/2008-2;
- oddalenie sprzeciwu wniesionego przez Nokia Corp. wobec rejestracji rozpatrywanego wspólnotowego znaku towarowego;
- obciążenie OHIM kosztami postępowania, w tym kosztami poniesionymi przez stronę skarżącą przed Izbą Odwoławczą;

- obciążenie Nokia Corp. kosztami postępowania, w tym kosztami poniesionymi przez stronę skarżącą przed Izbą Odwoławczą, w razie gdyby w niniejszej sprawie Nokia Corp. występowała w charakterze interwenienta.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: strona skarżąca

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: słowny znak towarowy „NaViKey” dla towarów z klasy 9

Właściciel znaku lub oznaczenia, na które powołano się w sprzeciwie: Nokia Corp.

Znak lub oznaczenie, na które powołano się w sprzeciwie: słowny wspólnotowy znak towarowy „NAVI” dla towarów i usług z klas 9 i 38; zarejestrowany w Finlandii słowny znak towarowy „NAVI” dla towarów z klasy 9

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: uwzględnienie sprzeciwu w całości

Decyzja Izby Odwoławczej: oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Rady nr 207/2009 ze względu na to, że Izba Odwoławcza: i) popełniła błąd, określając właściwy krąg odbiorców, którego postrzeganie należy wziąć pod uwagę; ii) popełniła błąd, dokonując oceny podobieństwa między rozpatrywanymi znakami towarowymi i objętymi nimi towarami; i iii) nie uwzględniła tego, że Nokia Corp. nie jest uprawniona do zakazywania używania późniejszych znaków towarowych zawierających element „NAVI” w wyniku braku charakteru odróżniającego lub niskiego stopnia charakteru odróżniającego i z tego względu nie jest uprawniona do powoływania się na art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Rady nr 207/2009 w celu uzyskania odrzucenia wniosku o rejestrację rozpatrywanego wspólnotowego znaku towarowego; naruszenie art. 75 rozporządzenia Rady nr 207/2009 ze względu na nieuzasadnienie przez Izbę Odwoławczą jej ustalenia, że w przypadku rozpatrywanych znaków towarowych istnieje prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd.

Skarga wniesiona w dniu 5 października 2009 r. — General Bearing przeciwko OHIM (GENERAL BEARING CORPORATION)

(Sprawa T-394/09)

(2009/C 297/39)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: General Bearing Corp. (West Nyack, Stany Zjednoczone) (przedstawiciel: adwokat A. Dellmeier-Beschorner)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji Pierwszej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 16 lipca 2009 r. w sprawie R 73/2009-1;
- nakazanie OHIM dokonania rejestracji rozpatrywanego wspólnotowego znaku towarowego;
- obciążenie OHIM kosztami poniesionymi w postępowaniu sądowym;
- w razie potrzeby wyznaczenie daty rozprawy.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: słowny znak towarowy „GENERAL BEARING CORPORATION” dla towarów z klas 7 i 12

Decyzja eksperta: odrzucenie zgłoszenia wspólnotowego znaku towarowego

Decyzja Izby Odwoławczej: oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: naruszenie art. 7 ust. 1 lit. b) i c) i art. 7 ust. 2 rozporządzenia Rady nr 207/2009 oraz naruszenie ogólnych zasad prawa znaków towarowych ze względu na błędne ustalenie przez Izbę Odwoławczą, że rozpatrywany wspólnotowy znak towarowy nie kwalifikuje się do rejestracji, jako że jest określeniem wyłącznie opisowym.

—————

Skarga wniesiona w dniu 6 października 2009 r. — Arques Industries przeciwko Komisji

(Sprawa T-395/09)

(2009/C 297/40)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Arques Industries AG (Starnberg, Niemcy) (przedstawiciele: C. Grave, B. Meyring i A. Scheidtmann, Rechtsanwälte)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności art. 1, 2, 3 i 4 decyzji Komisji C(2009) 5791 wersja ostateczna z dnia 22 lipca 2009 r.

w sprawie COMP/F/39.396 — węgiel wapnia i in. w zakresie, w jakim decyzja ta skierowana jest do skarżącej;

- pomocniczo, obniżenie kwoty grzywny nałożonej na skarżącą na mocy art. 2 lit. f) decyzji;
- pomocniczo, stwierdzenie nieważności art. 1 i 3 decyzji w zakresie, w jakim dotyczą one skarżącej; oraz
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Skarżąca kwestionuje decyzję Komisji C(2009) 5791 wersja ostateczna z dnia 22 lipca 2009 r. w sprawie COMP/F/39.396 — węgiel wapnia i odczynniki na bazie magnezu przeznaczone dla sektora stalowego i gazowego. W zaskarżonej decyzji na skarżącą i inne przedsiębiorstwa nałożono grzywnę za naruszenie art. 81 WE, a także art. 53 porozumienia EOG. Według Komisji skarżąca uczestniczyła w popełnieniu jednego, ciągłego naruszenia prawa w sektorze węgla wapnia i magnezu na terenie EOG z wyjątkiem Hiszpanii, Portugalii, Irlandii i Zjednoczonego Królestwa, polegającego na podziale rynku, uzgadnianiu kwot, podziale klientów, ustalaniu cen oraz wymianie poufnych informacji handlowych dotyczących cen, klientów i wielkości sprzedaży.

W uzasadnieniu skargi skarżąca podnosi osiem zarzutów, które zostaną zgrupowane w trzech częściach.

W ramach części pierwszej skarżąca żąda stwierdzenia nieważności zaskarżonej decyzji w zakresie, w jakim przypisano jej odpowiedzialność solidarną za postępowanie spółki SKW Stahl-Metallurgie GmbH i podnosi w tym względzie następujące zarzuty:

- zarzut błędnego zastosowania art. 81 ust. 1 WE i art. 23 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1/2003⁽¹⁾ przez to, że Komisja pociągnęła skarżącą do odpowiedzialności solidarnie ze spółką SKW Stahl-Metallurgie GmbH;
- zarzut naruszenia art. 253 WE przez to, że Komisja nie uzasadniła sposobu, w jaki skorzystała z przysługującego jej zakresu uznania w odniesieniu do kwestii odpowiedzialności skarżącej jako byłej spółki dominującej;
- zarzut błędnego zastosowania art. 81 przez to, że strona pozwana uznała, iż popełniono jedno, ciągłe naruszenie prawa.

W ramach części drugiej skarżąca wnosi pomocniczo o obniżenie kwoty nałożonej na nią grzywny i podnosi w tym względzie następujące zarzuty: